Iam ad p̄ſtinū ſtatum reuerſus eſt
Alius autē ſener cū dixiſſet alteri
Ego mortu⁹ ſū. ille ait nō ꝯfidas
vite donec exeas de corꝑe. Nā ſi
dicis. quia mortu⁹ es ſathanas tn̄
mortuus non eſt. Cū frater q̄dā
peccaſſet. miſerūt ad abbatē moy-
ſen qui accepta ſporta plena arena
miſit ad eos. Quē cū fr̄es quidnā
hoc eſſet interrogarēt dixit. Pecca
ta mea ſūt poſt me currētia et non
video ea et veni hodie aliena iudi-
dicare peccata. Illi aūt hoc audiē
tes. fr̄i pepcerūt Simile legitur de
abbate poꝛē Nā cū fratres de quo
dā fr̄e culpabili loq̄rentur. ille tace
bat. Cū aūt accepiſſē ſacculū ple-
nū arena retro et de eadem arena
modicū anteferret interrogat⁹ q̄d
hoc eſſet. dixit Multa arena ſūt pec
cata mea. que poſt me ferēs ipā nō
cōſidero nec ꝓ eis rogo. Modica
vero arena ſunt peccata fr̄is ante
me poſita que ſꝑ ꝯſidero et ipm̄ iu
dico. cū tn̄ peccata mea an̄ me ſꝑ
portare deberē et de ipis cogitaē
et ꝓ ipis deū rogare Dū abbas
moyſes fact⁹ fuiſſet cleric⁹ et ep̄us
ei impoſuiſſē ſuꝑhumerale. dixit ei
epiſcop⁹ Abbas fact⁹ candidatus
es ⁊ ille A foris dn̄e papa. haud i
tus Volens aūt ep̄s eū ꝓbare. di
xit clericis ſuis vt qn̄ ad altare ac-
cederet. ipſū cū iniuria expellerent.
deinde eū ſequētes q̄d loq̄ret̄ audi
rent. Proiicietes g⁰ eū foras dixe-
rūt Exi foras ethiops Qui egredi
ens dicebat Bene tibi fecerūt cine
rate ⁊ cacabate. quia cū hō nō ſis
q̄re te in medio hoim̄ dare p̄ſūpſi-
ſti Hec in vitas patrum

De ſancto Arſenio.

Arſenius cū adhuc in pala
tio cōſiſteret et vt ad ſalutē
dirigeret̄ oraēt. audiuit ar
ſeni fuge hoīes ⁊ ſaluaberis. Acce
dens igit̄ ad monachalē vitā et ibi
dē orās audiuit Arſei fuge tace. q̄
eſce. Legit̄ eni ibidē de hac q̄ete ap
petēda q̄ cū tres fr̄s monachi ſcti
fuiſſēt vn⁹ elegit diſcordātes ad pa
cē reducē. Secūd⁹ infirmos viſita
re Terci⁹ in ſolitudine q̄eſcere. Pri
mus ergo laborās ꝓpter lites hoi
nū nō poterat omnib⁹ placere ⁊ te
dio victus venit ad ſecūdū quē in-
uenit animo deficiētē et mādatū
ꝑficere nō valētem. Et cōcordātes
ad terciū qui erat i ſolitudie vene-
rūt. Cui cū tribulaciōes ſuas nar
raſſent ille miſſa aqua in cipho dix
it Attendite in aquā ⁊ erat cōmo
ta et turbulēta Et rurſus dixit At
tēdite mō quō quieta ⁊ lipida fc̄a
eſt Qui cū intēderēt ⁊ vultus ſuos
viderēt ait Sic qui in medio hoim̄
cōſiſtit. p̄ turba nō videt pc̄ā ſua.
Cū āt q̄euerit tūc pc̄ā ſua vidē va
lebit. Quidā etiā cū inueniſſet quē
dā i eremo. velut beſtiā herbā mā
ducātē ⁊ nudū. currebat p⁹ ipm̄ fu
giētē dicens. Expecta me q2 ꝓpter
deū ſequor te. Et ille. Et ego ꝓpter
deū fugio te Cū autē veſtē ꝓieciſ
ſet expectauit eū dicēs Q2 m̄ materi
am mundi ꝓieciſti a te. expectaui te
Cui ille dic m̄ quō ſalu⁹ efficiar qui
rn̄dēs ait Fuge hoīes ⁊ tace. Ma
trona q̄dā nobil' et ſenex venit vt
abbatē Arſeniū ex deuotiōe vide
ret Qui rogat⁹ a theophilo archi
ep̄o vt ſe vidē ꝑmittēt. nullatenus

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

adquieuit. Tūc vēit illa ad cellā eius
ꝓperās. ipſe foꝛis añ hoſtiū celle in
uenit et ſe ad ei⁹ pedes ꝓſtrauit Il
le āt cū indignatione nimia leuauit
eā dicēs Si vis vidē faciē meā vi
de Illa āt pꝛe ꝯfuſiōe ⁊ verecūdia
faciē eius non ꝯſiderauit Cui ſenex
Quō cum mulier ſis. tantam naui
gationē facere pꝛeſumpſiſti? Ecce
eniꝫ romā redibis et ꝙ abbatē Ar
ſeniū videris alijs mulieribus enar
rabis⁊ ille ſimiliter venient vt vide
ant me Et illa. ſi deo dante romam
rediero. nullam huc venire ꝑmittā
Sed ſaltē obſecro vt oꝛes ꝓ me. et
mei memoꝛ ſis Cui ille. Oꝛo deum
vt deleat memoꝛiam tuā de coꝛde
meo Et illa audiens nimiuꝫ turba
ta in ciuitatē venit. et ꝑ triſticia fe
bꝛicitare cepit. Quod archieps̄ audi
ens ad eam ꝯſolandā acceſſit Illa
āt ꝯtriſtata dicebat Ecce ego ꝯtri
ſtata moꝛioꝛ Cui archieps̄ Neſcis
qꝛ mulier es. et inimicus per mulie
res ſanctos impugnat? Et ꝓpterea
ſenex hoc dixit Nā ꝓ aīa tua ſp̄ oꝛat
⁊ ſic ꝯſolatione recepta cū gaudio
ad ꝓpꝛia remeauit ¶ De quodam
alio p̄re legit̄ qꝛ cū diſcipulus eius
ſibi diceret Senuiſti abba? Acceda
mus parū iuxta mundum Ille ait
Ubi non eſt mulier ibi eamus Du
xit ei diſcipulus. Et vbi ē locus nō
habens mulierꝫ niſi foꝛte ſolitudo
Cui ille. Ergo in ſolitudinē me tol
le ¶ Alius etiam frater cum matrē
ſuam vetulam trans fluuiuꝫ poꝛta
re deberet. Ille manus ſuas conti
nuo pallio eius inuoluit Cui illa di
cebat. Ut quid ſic operuiſti man⁹
tuas o fili? Cui ille reſpondit Coꝛ

pus mulieris velut ignis exiſtit. et
ex eo ꝙ te contingebam. aliarū mi
hi feminarum memoꝛia i anima ve
niebat Arſenius autem per totum
tempus vite ſue ſedens ad op⁹ ma
nuum ſuarum pannuꝫ habebat in
ſinu ꝓpt̄ lachꝛymas. que crebꝛo
de oculis eius currebant. totaꝫ no
ctem inſomneꝫ ducebat Mane aūt
cuꝫ propter nature laſſitudinē doꝛ
mitationi inſiſtere vellet/dicebat ſo
mno Ueni ſerue male. Et ſurripie
bat parum ſomni ſedendo et ſtatiꝫ
ſurgebat dicēs Sufficit monacho
ſi doꝛmierit vna hoꝛa. ſi tamē eſt pu
gnatoꝛ. Cuꝫ pr̄ ſancti Arſenij no
biliſſimus ſenatoꝛ vitam finiens et
teſtm̄ faciēs magnā hēditatē Arſe
nio dimiſiſſꝫ Magiſtrian⁹ ꝑdictum
teſtamentū ad euꝫ detulit Quod ille
accipiens ſcindere voluit Magiſtri
anus aūt ei⁹ pedib⁹ ꝓuolut⁹. roga
uit ne hoc faceret qꝛ caput ei⁹ pꝛeci
deret̄ Cui Arſenius. Pꝛius moꝛtu⁹
ſum ꝙ ille Ipſe ergo cū mō moꝛtu⁹
ſit. Quō me fecit heredem? Et remi
ſit teſtamentū nihil accipere volēs
¶ Quadā vice facta ē vox ad euꝫ
dicens Ueni et oſtendā tibi opera
hominū. Et eduxit eū in quendam
locum. oſtendit ꝙ ethiopem incidē
tem ligna et facienteꝫ ſarcinā gran
dem quā poꝛtare non poterat De
inde ligna iterū incidebat et ad ſar
cinā addebat Et hoc faciebat diuti⁹
Oñdit rurſū hoīeꝫ haurientē aquā
de lacu et effundentē aquā in ciſter
nam pertuſam que aquaꝫ refunde
bat in lacū et ipſam ciſternā quā im
plebat Et oñt ei iterū templū ⁊ du
os viros i eq̄s poꝛtātes lignū trāſ

uerſum Volentes at̄ introire in tē
plum nō poterant. eo q lignum in
tranſuerſo portarēt Et expoſuit ei
d. Ibi ſūt q̄ portāt q̄i iuguz iuſticie
cū ſuperbia et nō humiliant̄ pter
qđ remanent foris a regno Qui li
gna incidit homo eſt in peccatis ⁊
p eo vt agat penitentiaz nō ſbtra
hit de peccatis. ſz addit iniq̄tates
iniquitatibus Qui at̄ aquā haurit
hō eſt bona opa faciēs. ſz qꝛ cū eis
ſunt mixta mala pdidit opera ſua.
Veſpe ſabbati veniente die dñico
relinquebat opa ſua pꝰ ſolē et extē
debat manus ſuas ad celū. donec
mane in die dñico ſol aſcēdēs faciē
eiꝰ illuſtrabat et ſic reſidebat Hec i
vitas patrū

De ſancto Agathon abbate

Agathon abbas p trienni/
um lapidē in os ſuuz mitte
bat donec taciturnitatē di
ſceret Alius quoqꝫ frat̄ cū intraſſz
congregationē dixit intra ſe Tu et
aſinꝰ vnū eſto Sic ergo aſinus va
pulat ⁊ nō loquit̄ Iniuriaz patit̄ ⁊
nō reſpondet. ſic et tu ¶ Alius aūt
frater a menſa expulſus nihil rſpō/
dit Poſtmoduz int̄rogatꝰ ait Po
ſui i corde meo q equalis ſim cani.
qui cuz ſectat̄ foras egredit̄ Inter
terrogatꝰ Agathon q̄ virtus plus
haberet laboris Rñdit Puto non
eſſe talē laborē qualez orare deum
Nam inimici ſemp laborāt eiꝰ ora/
tionē interrumpere Naz in ceteris
laboribꝰ hō aliquā requiē poſſidet
Orator autem opus habet magni
certaminis ¶ Interrogatus Aga
thon a quodā fratre quomodo cū
fratribus habitare deberet. ait. ſic

in pma die et non aſſumas fiduciā
Non eſt eni peior paſſio qꝫ fiducia
Genitrix eſt enim omniuz paſſionū
Dixit iterum Iracundus ſi mor
tuos ſuſcitaret non placeret alicui.
vel deo propter iracundiam ſuam
Frater quidam iracūdus intra ſe
ait. Si ſolꝰ habitaret ad irā nō ita
cito mouerer. Quadam vice dū vr
ceolū aqua impleret. Verſus eſt. Im
pleuit ſecūdo ⁊ verſus eſt Tercio im
pleuit ⁊ verſus eſt Qui furore cmo/
tus vaſculū fregit. In ſe aūt reuerſꝰ
cognouit qꝛ ab eodez demone iracū
die ſit illuſus. Et dixit. Ecce ſolꝰ ſū
et tñ ira me vicit. Reuertar ego in
cōgregationē qꝛ vbiqꝫ labor ⁊ vbi
qꝫ pacia ⁊ adiutorio dei opus eſt.
Ecōn erāt duo fr̄es q̄ m̄ltis annis
inuicē conuerſantes nunq̄ꝫ ad iracun
diā poterāt puocari. Quadā vice
dixit vnꝰ alteri Faciamꝰ ⁊ nos litē
ſic hoies d mūdo litē faciūt. Et ille
Neſcio q̄liter fiat lis. Et ille Pono
in medio laterculū ⁊ dico meum eſt
Tu āt dic. nō ſed meū ē. ⁊ inde fiet
litis initiū. Poſita eſt ergo teſta in
medio. dixit vnus meuz eſt. ⁊ alter
dixit Non. ſed meum ē. Sed ille rñt
Etiam tuū eſt. Tolle ergo et vade
Et diſceſſerūt. nec int̄ ſe contendē po
tuerunt. ¶ Erat autē abbas Aga
thon ſapiens ad intelligendū. impi
ger ad laborandū. parcꝰ in cibo et
veſtimēto Dixit aūt ſm volūtatez
meā nunq̄ꝫ dormiui. rtinēs i corde
aduerſus quenq̄ꝫ dolorē. nec dimi/
ſi dormire aliū habentez aduerſum
me aliq̄d Moriturus q̄ꝫ Agathon
tribꝰ diebꝰ manſit immobilis aper/
tos tenens oculos. qui cum pulſa/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf